

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

po rozpoznaniu w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 stycznia 2025 r.,
wniosku pełnomocnika Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Marię Szczepaniec wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie o sygn. akt II NSNc 94/24,
dotyczącej rozpoznania skargi nadzwyczajnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 sierpnia 2023 r. w sprawie o sygn. akt AUa 2751/20
na podstawie art. 29 § 10 w zw. z § 9 w zw. z § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym

:

postanowił:

- 1. odrzucić wniosek;**
- 2. zawiadomić Radę Okręgową Izby Radców Prawnych w [...]. o rozstrzygnięciu z pkt 1.**

ł.n

UZASADNIENIE

Pełnomocnik skarżącego Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców – radca prawny F. O. w związku z otrzymanym w dniu 6 sierpnia 2024 r. pismem zawiadamiającym o składzie sądu wyznaczonym do rozpoznania skargi

nadzwyczajnej w sprawie o sygn. akt II NSNc 94/24 od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 sierpnia 2023r. w sprawie o sygn. akt AUa 2751/20, złożył w dniu 13 sierpnia 2024 r. pismo procesowe, które na podstawie zarządzenia Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych zostało zarejestrowane jako wniosek o zbadanie spełnienia przez SSN Marię Szczepaniec wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jej powołaniu i jej postępowania po powołaniu.

Z treści uzasadnienia wniosku wynika, że w ocenie wnioskodawcy SSN Maria Szczepaniec nie spełnia standardu bezstronności, o których mowa w art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym. Pełnomocnik wskazał bowiem, że SSN Maria Szczepaniec występując dwukrotnie jako przewodniczący i sprawozdawca, tj. w postanowieniu z dnia 14 listopada 2023 r. w sprawie o sygn. akt II NSNc 193/23 oraz w postanowieniu z dnia 15 listopada 2023 r. w sprawie o sygn. akt II NSNc 239/23, odrzuciła skargi nadzwyczajne Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców wobec braku wskazania w *petitum* skargi ściśle określonej formuły, gdy tymczasem w innych sprawach rozpoznawanych przed Sądem Najwyższym w składzie, którym zasiadała SSN Maria Szczepaniec brak tej formuły nie skutkował niedopuszczalnością skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu.

W myśl art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 622 – dalej: ustawa o SN) „dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa w § 7, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego

oraz charakteru sprawy”. Przepis art. 29 § 9 ustawy o SN nakazuje zaś, by wniosek o zbadanie ww. wymogów czynił zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierał „1) żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie”. Natomiast stosownie do treści art. 29 § 10 ustawy o SN „wniosek niespełniający wymagań, o których mowa w § 9, podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny”.

Analiza treści złożonego wniosku jednoznacznie wskazuje, iż nie spełnia on wymogów wskazanych w art. 29 § 9 ustawy o SN. Zauważyć bowiem należy, że wnioskodawca nie przytoczył żadnych okoliczności towarzyszących powołaniu Marii Szczepaniec na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, które mogłyby rzutować na jej niezawisłość i bezstronność w przedmiotowej sprawie, nie mówiąc już o przedstawieniu dowodów na ich poparcie. Występujący z przedmiotową inicjatywą nie podnosi nawet wadliwości procedury nominacyjnej SSN Marii Szczepaniec, co w istocie przekonuje, że nie dopatruje się w tym zakresie zagrożenia dla niezawisłości i bezstronności podczas rozpoznania przez ww. skargi nadzwyczajnej zarejestrowanej pod sygn. akt II NSNc 94/24. W tym miejscu podkreślić należy, że obowiązek wskazania przesłanek, o których mowa w art. 29 § 5 ustawy o SN spoczywa na składającym wniosek. Przekonuje o tym treść przywołanego art. 29 § 9 ustawy o SN. Jednocześnie ustawowe przesłanki tzw. testu niezawisłości i bezstronności muszą zostać wyartykułowane wprost, a nie w sposób dorozumiany, zaś ich brak wywołuje skutek określony w art. 29 § 10 ustawy o SN. Ponadto uważna lektura złożonego wniosku i jego uzasadnienia wskazuje, że wnioskodawca swą obawę co do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w przedmiotowej sprawie wiąże wyłącznie z niejednolitym orzecnictwem SSN Marii Szczepaniec oraz wcześniejszym odrzuceniem dwóch skarg nadzwyczajnych Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Niemniej jednak w ocenie Sądu Najwyższego w składzie rozpoznającym przedmiotową sprawę podejmowane decyzje procesowe nie mogą być przedmiotem oceny w ramach wniosku złożonego w trybie art. 29

§ 5 i n. ustawy o SN, a tym samym nie mogą uzasadniać wyłączenia sędziego w tym trybie (por. postanowienie SN z dnia 23 maja 2023 r., III PUB 1/23).

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że analizowany wniosek nie spełnia wymagań formalnych, określonych w art. 29 § 9 ustawy o SN, co zgodnie z art. 29 § 10 ustawy o SN skutkowało koniecznością jego odrzucenia bez wzywania do usunięcia braków formalnych.

Jednocześnie przepis art. 29 § 11 ustawy o SN przewiduje obligatoryjne zawiadomienie właściwego organu samorządu zawodowego, do którego należy pełnomocnik, w razie odrzucenia wniosku niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 29 § 9 ustawy o SN. Stąd też o wydanym rozstrzygnięciu należało zawiadomić Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...], która jest właściwym organem samorządu zawodowego dla autora rzeczzonego wniosku.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.